

Bilag V.

Gaabense i Januar 1906.

Til det ærede Udvalg for Broen Masnedø—Falster.

Der skrives saa meget i denne Tid om den projekterede Bro Masnedø—Orehoved, tillad da os undertegnede og her hjemmehørende Skibsførere at lægge et Ord med i Laget. At denne Bro vil blive til ubodelig Skade for Skibsfarten, kan ikke ofte nok fremhæves, ja, vi, som høre til Standen, maa næsten betragte den som en Nationalulykke; vi ville paapege de væsentligste af alle disse Ulemper. Vi komme f. Eks. Vest fra med Storm af Nordvest, der ude i Smaalands havet kunne vi ikke holde os, Vind og Strøm gøre, at vi holde Farvandet ind eller lidt senere drive ind, saa komme vi ned og finde Broen lukket; at føre Sejl, saa vi kunne holde os til Luvart af Broen, er umuligt, da Strømmen hurtig vil sætte os ned efter Broen, den sidste Udvej er da at lade Ankrene gaa, men dette er kun en Galgenfrist; ingen Smaaskibe kunne ligge for Anker der med Stormvejr af Nord og Nordvest, og Enden bliver, at enten gaa Ankrene med, eller Kæderne springe, og i begge Tilfælde er Skibet et Øjeblik efter nede paa Broen; i heldigste Tilfælde gaar Skibet nu ind under Broen, hvorved hele Rigningen bliver revet ud af det, og er da halvvejs Vrag, og i værste Tilfælde tårner Skibet selv Broen eller en Pille og er da øjeblikkelig Vrag og gaar til Bunds, hvorved det næsten er uundgaaeligt at ogsaa Menneskeliv gaa tabt. Hvor megen Forsinkelse og Ophold vil det ikke volde Skibene, at vi mangen Gange ville blive opholdte, maaske en hel Nat, ved Broen, hvor vi ellers med god Vind vilde kunne fortsætte Rejsen og omtrent være fremme til Bestemmelsesstedet om Morgenen. Naar man saa ellers skal til at sejle igennem Broen, hvor mange Havarier vil der ikke fremkomme ved Gennemsejlingen, naar Vind og Strøm ere ugunstige, selv om Vejret er godt; hvor ofte ligger der ikke en Masse Skibe paa Masnedøflak og venter paa god Vind, og naar saa Vinden kommer, ja saa vil Broen mange Gange være til saa stor Hinder, at en hel Dag let kan gaa bort, før de sidste Skibe komme igennem, og hvilke Farer er ikke selve Broen udsat for, ved at større Skibe kunne tørne Svingbroen, som derved bliver sat ud af Funktion.

Derfor er det vist et almindeligt Ønske fra alle Smaaskibe: *ingen Bro*, og kunne vi absolut ikke undgaa Broen, lad os da faa den, enten 100 Fod over Havfladen, saa vi kunne sejle under den, eller forrykket lidt mere østlig. Der har været talt om at bygge den over Farø og Sortsø Gab, dette er naturligvis det bedste Sted for Skibsfartens Vedkommende. Vi havde da en god Ankerplads paa begge Sider af Broen, men dersom Myndighederne ikke ville gaa saa langt østlig, saa var allerede store Fordele vundet ved at lade Broen faa sit Udgangspunkt fra Sydspidsen af Masnedø og lande paa Falster ret Vest for Gaabense Færgegaard, derved kan for det første Færgefarten foregaa uhindret, mens Broen bygges, og for Skibenes Vedkommende, vil vi da faa hele det Flak her Vest for Gaabense at ankre paa, naar Broen er lukket, idet nemlig Vedby Hage løber saa langt ud, saa den afgiver Dækning med Nordvestvinde, og her vilde saaledes blive dannet en god Red imellem Broen og Vedby Hage, vi have her 10 à 12 Fod Vand, god Plads og ligesaa god en Red at ankre paa som Masnedøflak. De fleste kende ikke dette Flak, men naar der kom en Lysbøje paa Spidsen af Hagen, da kunde alle Smaaskibe søge derind og ankre med alt Slags Vejr, saavel ved Nat som Dag. Derved vilde den store Bekostning spares til en Læmole,